

LR premjerei Ingridai Šimonytei

Geografas Aringas

Kristoforas Gorodeckis

LR Seimo pirmininkei

S. Moniuškos g. 45-1,

Viktorijai Čmilytei – Nielsen

Vilnius, tel. 868247724

LR Prezidentui Gitanui Nausėdai

LR Seimo Nacionalinio saugumo

ir gynybos komiteto pirmininkui

Laurynei Kasčiūnui

LR Krašto apsaugos ministrui

Arvydui Anušauskui

Kopijos LR Seimo nariams, laisvajai žiniasklaidai,

pilietiškomis nevyriausybinėms organizacijoms

**Dėl „slaptų“ Rusijos Federacijos karinių bazių Lietuvoje
(Svarbi nauja, dalinai papildanti ankstesnę, informacija)**

II dalis

2021-02-17

Vilnius

Gerbiamieji Lietuvos Respublikos vadovai ir Seimo nariai,

Prieš pradėdamas atsakinėti į galimai jums kilsiančius klausimus, pradžioje pats noriu kai ką jums paaiškinti. Taip atkris ir dalis tų klausimų, o galbūt kils ir naujų – dar esmingesnių.

Noriu jums pasakyti, kad visiškai pasitikiu naujuoju LR Krašto apsaugos ministru Arvydu Anušausku, bet jis vienas nėra pajėgus išspręsti taip stipriai išsisknijusios „slaptų“ Rusijos Federacijos karinių bazių Lietuvoje problemos. Nepajėgi to be Dievo bei JAV ir kitų sąjungininkų iš NATO pagalbos išspręsti viena ir visa Lietuva.

Ir šiuo lemtingu Lietuvai momentu itin svarbios yra LR Užsienio reikalų ministro patriotiška narsa ir išmintis bei tai, kas yra skiriamas naujuoju Lietuvos ambasadoriumi JAV. Ir ką gi mes matome? Ogi tai, kad Lietuvos ambasadoriumi JAV buvo siūlomas Ramūno Karbauskio ankstesniu LR Krašto apsaugos ministru

įtaisytas Raimundas Karoblis. Tas pats žmogus, kuris, kai raštiškai kreipiausi į jį su keliolika klausimų dėl tų „slaptų“ Rusijos karinių bazių ir požeminių objektų (PO) neperduotų LR Krašto apsaugos ministerijai, raštiškai man atsakė, kad to nesa, nes tai prieštarautų LR Konstitucijai. O vienas iš mano labai konkrečių klausimų buvo ir apie tą R. Karbauskio sklypą ir jo sąsajas su po Kauno mariomis esančio neperduoto LR KAM karinio objekto infrastruktūra. Tai yra, R. Karoblis tuomet išsuko R. Karbauskį nuo tų *atkato* reikalų atskleidimo, nes kaip žinia – varnas varnui akies nekerta. Tuomet su panašiu klausimu kreipiausi į LR Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komitetą, bet ir iš ten varnas varnui akies nekerto. Galiausiai gerbiamas Ramūnas, praradęs daugumos seimūnų palaikymą, vengdamas panašios į Rolando Pakso apkaltos, pats atsisakė LR Seimo nario mandato.

Bet kas gero iš to Lietuvai, jei dabartinė Seimo dauguma vietoj „slaptų“ Rusijos Federacijos karinių bazių Lietuvoje problemos sprendimo tik patrynė sau rankas dėl Ramūno Karbauskio atsistatydinimo. Ačiū Dievui, Raimundo Karoblio paskyrimui ambasadoriumi JAV pasipriešino LR prezidentas. Bet kas iš to, jei galimai į ambasadorius JAV bus paskirtas kitas nemažiau *pragmatiškai ziukiatriušiškas* politikas?

Gerbiami Lietuvos Respublikos vadovai ir Seimo nariai, šiuo metu Lietuva turi realią ir unikalią galimybę išspręsti tą „slaptų“ Rusijos Federacijos karinių bazių Lietuvoje problemą. Bet, jei nesiimsite šios problemos spręsti ir, neduok Dieve, atvesite į Lietuvą dar vienus „1940-uosius“, kuomet ir Lietuvos kariuomenės vadas V. Vitkauskas ir po to į ekstra pasitarimą iškviestas ankstesnis kariuomenės vadas S. Raštikis, SSRS vyriausybės reikalavimus pasiūlė priimti, kaip ir kariuomenės štabo viršininkas gen. S. Pundzevičius, kariniais sumetimais: „<...> atsižvelgdamas į tai, kad krašto viduje turime stiprias (Raudonosios armijos) bazes <...> mes ginkluotai negalime priešintis.“

Be to prisiminkim istorinę Lietuvos nuolaidžiavimų grandinę. Pirmiausia buvo priimtas 1938.03.17 Lenkijos ultimatumas užmegzti diplomatinius santykius (tai yra pasiduota kovoje dėl Vilniaus). Pamatęs Lietuvos minkštastubūriškumą nutarė neatsilikti ir fiureris ir 1939 m. kovo viduryje pareikalavo iš Lietuvos perduoti Vokietijai Klaipėdos miestą ir Klaipėdos kraštą bei tuojuo pat 1939.03.23 įvedė tenai vermachtą. Tada, pamatęs, kad lietuviai ne suomia ir rimtai nepasipriešins, 1940 m. visą likusią Lietuvą įsakė Raudonajai armijai okupuoti Stalinas. Kaip kad liaudis sako, - ant palinkusio karklo visos ožkos lipa.

Net gi Raudonosios armijos įžengimą į Lietuvą 1940 m. birželio 15d. SSRS politinė vadovybė kvalifikavo tik kaip 1939 m. lapkričio mėnesį Lietuvoje įsikūrusių savo įgulų papildymą pagrįstą savitarpio pagalbos sutartimi. Pildomos ir reorganizuojamos palengva slapta „slaptosios“ Rusijos karinės bazės ir dabar... Tik kas gi be tavęs paprastas Lietuvos žmogau tam pagaliau pasipriešins?!

Kruopščiai išstudijavęs Lietuvos ir Tarybų Rusijos liepos 12 d. taikos sutartį, istorikas Petras Dirgėla savo straipsnyje: „Pamokos dabarčiai ir ateičiai teigia: „1939 m. lietuviai tik sužinojo, kokioje aklavietėje atsidūrė, o iš tikrųjų toje aklavietėje – patys to nežinodami jau beveik 20 metų gyveno“. Nes šioje sutartyje krinta į akis penktasis straipsnis:

„Valstybėms pripažinus nuolatinį Lietuvos neutralitetą, Rusija iš savo šalies apsiima tą neutralitetą saugoti ir dalyvauti garantijose tam neutralitetui išlaikyti <...>““

Gal, tad ir dabar, daugumai Lietuvos tautos žmonių to nė nenujaučiant, mes jau esame įstumti į kažkokią, vis giliau paslapčia knisamą, *pagrabinę* duobę Lietuvos nepriklausomybei, *pragmatiškiems zuikiatriušiniams* politiniams prostitutams vis dar tebesvajojant apie paleistuvingą politinę lygsvarą: „*į vašim, į našim*“, tai yra ir jūsiškiams, ir mūsųškiams ir taip lygiagrečiai flirtuojant ir politiškai paleistuvaujant ir paslapčiomis su Rusijos Federacija ir atvirai su NATO bei Europos Sąjunga.

Atsitokėkite! Lietuviai yra labai kantrūs, bet neperpildykite jų kantrybės taurės. Beveik trisdešimt metų dviveidiškai melagingo politikavimo yra jau aiškiai per daug. Kviečiu jus pagaliau baigti šią politinės prostitucijos Lietuvoje tradiciją, kai pragmatizmo terminu dangstoma: melagystė, pasidavėliškumas, veidmainystė ir išdavystė. Dabar gal jūs bandysit savo abuojują pridengti pandemijos suvaldymo rūpesčiais, vėliau – vasarą Rusijos karinėmis pratybomis Baltarusijoje, dar vėliau galimais neramumais JAV. Bet kaip byloja liaudies išmintis, - prastam šokėjui ir kiaušai maišo, o geras gali pašokti ir su ramentais. Linkiu ir kviečiu jus būti gerais šokėjais!

Gerbiami liberaluma, tai yra laisvę deklaruojantys ir net žodžius laisvę bei libero savo partijų pavadinimuose naudojantys seimūnai, įrodykite pagaliau savo veiksmais, kad jūsų žodžiai nesiskiria nuo jūsų darbų. Asmeniškai aš darau dėl tikros, o ne tik dėl deklaratyvios Lietuvos laisvės visą ką tik galiu tiek anksčiau, tiek ir dabar. Pardaviau savo butą Čiurlionio g. Vilniuje, kurio nuoma buvo vienas iš mano pragyvenimo šaltinių tam, kad galėčiau išleisti knygą „Šimtmečio akibrokštas“. O dabar vėl kaip ir 1991 m. nuolat esu fizinio manęs sunaikinimo bandymuose ir grėsmėje. Tad elgtis pilietiškai kviečiu ir jus ne tik savo žodžiais, bet ir juos atitinkančiais darbais.

Manau, kad turiu jums pasakyti ir tai, jog Kreipimąsi dėl „slaptų“ karinių bazių Lietuvoje panaikinimo buvau numatęs išteikti Lietuvos vadovams mėnesiu ar net dviem mėnesiais vėliau, kai jau dar toliau bus pasistūmėjęs kovidinės pandemijos suvaldymas. Bet iš mūsų visuomeninės tyrimų grupės nario atsakingo už politinę žvalgybą gavau žinia, kad dideli vyrai Vilniuje nedidelio ratelio pasitarime jau nusprendė, kad nors ir turint LR Seime daugumą, neverta imtis tos taip sudėtingos „slaptų“ Rusijos karinių bazių Lietuvoje problemos sprendimo, nebent kiltų dėl jų, panaši į įvykusią Kamčiatkoje, ekologinė katastrofa. Tad, kai šią žinia papildė dar žinia apie bandymą ambasadoriumi JAV paskirti Raimundą Karoblį, ryžausi šį Kreipimąsi paankstinti, nes geriau, kad ir kiek per anksti, nei kad jau per vėlai, ar tuomet, kai iš tikrųjų sulauksime Lietuvoje ekologinės ar net valstybinės, ar politinės katastrofos. Todėl, vos gavęs šias žinias, mečiau visus statybinius darbus Šiluvos senosios girininkijos sodyboje Raseinių rajone ir smarkiai sniegu vėjo užpustytu keliu šiaip taip prasiveržiau į plentą, kad atvykęs čia – Vilniun ramiai ir kultūringai, bet tvirtai ir neatšaukiamai pasipriešinčiau šiems jūsų sprendimams.

Noriu pasinaudodamas šia proga kreiptis į visus Lietuvą mylinčius žmones, - reikškite savo pasipiktinimą kultūringai ir demokratiškai; nepasiduodami pykčio protrūkiams ir galimoms su tuo susijusioms provokacijomis tų, kurie net Vašingtone Kapitolijaus rūmų šturmo metu, užsimiršę, kad dabar jie ne Rusijoje, o JAV, rusiškai sušuko *Smelej! Smelej!* Tai yra - Drašiau, Drašiau. Nesiekiu Užsienio reikalų ministro atstatydinimo, o tik to, kad visi Lietuvos vadovai prisiėmę atitinkamas pareigas jas vykdytų pasiaukojančiai Lietuvai, jausdami nuolatinį jūsų palaikymą ir reiklį priežiūrą. Bet jei gerbiamas Gabrielius dėl kokių nors priežasčių nenori ar negali imtis šios problemos sprendimo, tai tegul pats atsistatydina. Nes šis momentas Lietuvai yra per daug lemtingai atsakingas, kad jį apsunkintų vieni ar kiti asmeniškumai. Laukia sunkios ir sudėtingos derybos su Rusija bei mūsų partnerių NATO atsiprašymas ir jų paramos užsitikrinimas.

Atsakykite jūs, gerbiamas Gabrieliau Landsbergi sau, man ir visai tautai į tokį klausimą, - ar gali toliau sėkmingai skalbti skalbimo mašina su išdegusia mikroschema. Taip jos variklis dar visiškai sveikas ir jina gali visai smagiai toliau blybėti, bet skalbti toliau ji, deja jau nebegali. Todėl sakau jums, - dabar nėra laiko tokios skalbyklės remontui, - savo smegenų mikroschemą taisykite po atsistatydinimo, nes tai jau ne momentinis, o ilgalaikis darbas, reikalaujantis kruopščių ir atkaklių pačio tam pasiryžtančio asmens pastangų.

Taip, galiu tik pritarti gerbiamo Gabrieliaus nutarimui atmetant pasiūlymą imtis „slaptų“ Rusijos karinių bazių Lietuvoje problemos sprendimo. Jei jau neturi

savyje narsaus ryžto imtis šio sudėtingo reikalo – tai jau geriau net ir nepradėt to daryt. Bet tokiu atveju nereikėjo imtis ir taip atsakingų Lietuvos užsienio reikalų ministro pareigų. Nes ši tarnystė skirta ne turistiniams pasivažinėjimams po užsienius, o svarbių ir sunkių Lietuvos problemų sprendimui,

Žodžio tolerancija nepaverskite Lietuvoje dar vienu keiksmazodžiu. Toleruodami Rusijos Federacijos priešlėktuvinės raketos Lietuvoje ir tuo pat metu kviesdami mūsų valstybės oro erdvę saugoti mums draugiškų valstybių naikintuvus, - mes elgiamės daugiau nei įžūliai. Nerandu net tinkamų žodžių visko, kas vyksta dabar Lietuvoje įvardijimui.

Toleruodama RF priešlėktuvinės raketos „Iгла“, Lietuvos vadovybė sukelia realią grėsmę ir savo sąjungininkėms NATO, ypač Latvijai ir Estijai, nes Šiauliuose dislokuoti NATO naikintuvai saugo visų trijų Baltijos sesių oro erdvę. O kas dėl tų išprievartautų ir prieštaraujančių Lietuvos Respublikos Konstitucijai, todėl kaip jau minėjau I-oje Kreipimosi dalyje niekinių nuo pat pradžios, pažadų Rusijai, tai verta priminti, kad Rusijos Federacija dislokuodama Karaliaučiaus srityje pradžioje trumpojo nuotolio balistines, galinčias nešti branduolines galvutes, raketas SS-21, vėliau dar trumpesniojo nuotolio panašias raketas SS-C1-B ir dar vėliau trumpojo nuotolio panašias raketas „Iskander M“, pasak ekspertų yra tiesiogiai bei netiesiogiai sulaužiusi vieną iš pagrindinių tarptautinių sutarčių – vidutinio ir trumpesniojo nuotolio raketų apribojimo sutartį (INF Treaty), pasirašytą R. Reigano ir M. Gorbačiovo.

Labai keista ir tai, kad visi įstatymai, manding ir tarptautinės sutartys Lietuvos Respublikoje įsigalioja tik po jų paskelbimo (tai yra paviešinimo) leidinyje „Valstybės žinios“ (anksčiau „Vyriausybės žinios“), bet, kad ir kiek ieškojau, Lietuvos ir Rusijos Federacijos 1993 m. sutarties dėl pastarosios kariuomenės iš Lietuvos išvedimo, čia paskelbtos neradau. Tad kas dar čia per Naujųjų laikų slaptieji protokolai?!

Šios užslaptintos 1993 m. sutarties ne tik nėra leidinyje „Valstybės žinios“, bet ir visa apimančioje informacinėje Seimo sistemoje (e-seimas.lt.lrs.lt), bet ją kelis kartus ne tik mini savo derybiniam dienoraštyje derybininkas Vytautas Sinkevičius, bet ji (ar jos projektas) labai konkrečiai nurodytas tuo metu Derybų su Rusijos Federacijos delegacijos patarėju Užsienio reikalų ministerijoje dirbusio Česlovo Stankevičiaus asmeninio archyvo dokumentų bylos apraše 51-uoju numeriu. Tik ji vadinama čia ne sutartimi, o susitarimu, taip matyt siekiant gudriai išvengti gynybinėms sutartims būtino paviešinimo ir LR Seimo ratifikavimo. Bet reikalo esmės tai nekeičia, nes tas kitoks įvardijimas yra grynai demagogiškas, kaip kad liaudis sako – ta pati panelė tik kita suknelė.

Iš signataro Č.V. Stankevičiaus archyvo bylų aprašo paaiškėjo, kad, kai atėjo Lietuvoje į valdžią LDDP, 1993 m. deržavininkai Rusijos Federacijoje atkuto ir RF kariuomenės išvedimas iš Lietuvos buvo sustabdytas, o Lietuvos derybininkai buvo išprievartauti be jau 1992 m. rugsėjo 8d. pasirašytų „Lietuvos ir Rusijos susitarimų dėl kariuomenės išvedimo“ pasirašyti dar vieną jau visiškai naujo teksto 1993 m. susitarimą „Dėl Rusijos Federacijos kariuomenės išvedimo iš Lietuvos Respublikos teritorijos“, kuris, kaip vėliau paaiškėjo, buvo įslaptintas. Kadangi jau 1992 m. susitarimuose visi klausimai susiję su Rusijos kariuomenės išvedimu buvo aptarti nepaprastai konkrečiai ir detalai, tai akivaizdu, kad 1993 m. sutartyje (=susitarime) Lietuva buvo išprievartauta pažadėti Rusijos Federacijos deržavininkams kažką jiems labai svarbaus, o Lietuvai skaudaus...

Todėl elektroniniais laiškais prašydami persiųsti mums ar patiems paviešinti šią įslaptintą sutartį bei ją konkretizavusius dokumentus kreipėmės ne tik į daugelį Seimo narių (o dabar jau ir į kiekvieną iš jų), europarlamentarę Rasą Juknevičienę, bet ir į gerbiamą signatarą Česlovą Stankevičių. Kol kas niekas šiuo klausimu neatsiškaukė. Visi tyli lyg vandens į burnas prisiėmę. Įdomu kodėl?

Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad savo RF URM nota NATO vadovybei bandančia sutrukdyti Lietuvos priėmimą į šią organizaciją Rusijos deržavininkai pilnai atskleidė savo strategiją. Pirma RF paliko Lietuvoje savo „slaptas“ karines bazes, o po to, motyvuodama tuo, kad iš Lietuvos teritorijos liko neišgabentos Rusijos raketos „Igla“, siekė sutrukdyti Lietuvos Respublikos į NATO priėmimą. Sekantis, vadovaujantis ta „jų logika“ tikėtinas veiksmas, - nauja Lietuvos okupacija, tuo metu ir tuo atveju kai ir jei pavyktų jiems sukelt visišką vidinę suirutę JAV, motyvuojant tuos veiksmus, kaip ir 1940 m. birželį, savo bazių įgulų papildymu, siekiant jas apsaugoti nuo tariamų provokacijų ar panašiai.

LR Konstitucijos (priimtos 1992.10.25, tai yra dar iki 1993 m. sutarties) 138 straipsnio antras punktas nurodo, kad „Seimas ratifikuoja ar denonsuoja Lietuvos Respublikos tarptautines sutartis: <...>

2. dėl politinio bendradarbiavimo su užsienio valstybėmis, tarpusavio pagalbos, taip pat su valstybės gynyba susijusias gynybinio pobūdžio sutartis;“.

Tačiau neteko girdėti, kad LR Seimas būtų ratifikavęs Lietuvos Respublikos ir Rusijos TFSR sutartį dėl pastarosios kariuomenės išvedimo iš Lietuvos. Tad regis yra grubiai pažeisti net du LR Konstitucijos straipsniai:

137-as – „Lietuvos Respublikos teritorijoje negali būti masinio naikinimo ginklų ir užsienio valstybių karinių bazių“ ir jau prieš tai cituotas 138 straipsnis.

Grįžtant nuo visų šių įdomių papildomų aplinkybių prie pačios esmių esmės, tenka aiškiai pabrėžti, kad pati FR, - palikusi tuose PO ne kokį nors nespėta iš Lietuvos išsigabenti inventorių ar šiaip įrangą, o svarbius ir pavojingus (atrodo netgi masinio naikinimo, turiu minty cheminių) ginklus, ginkluotę ir slaptas įgulus, tai yra paversdama tuos PO „slaptomis“ karinėmis bazėmis Lietuvoje iš savo pusės ne tik esmiai pažeidė, bet tiesiog sulaužė ir išniekino šiuos, taikaus problemų sprendimo siekį deklaravusius, susitarimus, taip dėl savo niekšiška apgaulingų veiksmų paversdama juos niekiniais ir absurdiškais, ko pasekoje, ir dar papildomai ir dėl mano jau prieš tai paminėtų aplinkybių, neteisingsais, neteisėtais ir negaliojančiais.

Neabejoju, kad Lietuvos teisininkai, kai visuomenė išsireikalauš paviešinti tą užslaptintą 1993 m. sutartį dėl Rusijos kariuomenės iš Lietuvos išvedimo ir ją konkretizavusius dokumentus, nuodugniau nei aš ją įvertins. Bet ir iš antrinių dokumentų visiškai aišku, kad palikdama Lietuvoje savo „slaptas“ karines bazes Rusijos Federacija grubiai pažeidė ir 1991 m. liepos 29d. LR ir RTFSR sutarties Dėl tarpvalstybinių santykių pagrindų 2 ir 3 straipsnius:

2 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys pripažįsta viena kitos teisę savarankiškai įgyvendinti savo suverenitetą gynybos ir saugumo srityje joms priimtinomis formomis, prisidėdamos prie nusiginklavimo ir įtampos mažinimo Europoje proceso, taip pat ir per kolektyvinio saugumo sistemas, o sąveikos šioje srityje formos bus nustatytos **atskirame susitarime** (paryškinta šio Kreipimosi autoriaus).

3 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys draudžia įstatymais ir užkerta kelią savo teritorijose kurtis ir veikti organizacijoms bei grupėms, taip pat veikti asmenims, siekiantiems prievarta sunaikinti kitos Aukštosios Susitariančiosios Šalies nepriklausomybę, suverenų valstybingumą ir sugriauti teritorijos vientisumą, prievarta užgrobti valdžią. <...>

Tai, kad Lietuva iš savo pusės taip ilgai pedantiškai rūpestingai vykdė šiuos absurdiškus susitarimus, dažnu atveju netgi juos viršydama, paaškinama tik nuolatine grėsme iš Rusijos Federacijos, siekiu neišivelti su ja į kokį nors rimtesnį konfliktą, baime kad Rusijos deržavininkai šių susitarimų nevykdymą gali demagogiškai traktuoti kaip tariamą teisę vėl okupuoti Lietuvą bei dalies Lietuvos politikierių *pragmatiškuoju zuikiatriušišku* siekiančiu nesiiimti rimtesnių problemų ir reikalų sprendimo, o tik veidmainiškai vaidinti patriotiškumą ir rūpinimąsi Lietuvos žmonėmis bei Lietuvos valstybe.

Akivaizdu, kad Rusijos deržavininkai elgėsi su Lietuva kaip itin išūlus banditas su apsiginti nepajėgusia mergina. Ją (Lietuva) ne tik Rusijos kariuomenės iš Lietuvos išvedimo sustabdymu (tai yra grasinančiu šantažu) išprievartavo pasirašyti kažkokių absurdiškų pažadų prifarsiruotą Rusijos TFSSR kariuomenės išvedimo iš Lietuvos sutartį (=susitarimą); bet dar išsireikalavo, kad visą tą išprievartavimą ta mergina (tai yra Lietuva) laikytų paslapyje (tai yra, kad ta sutartis, būtų užslaptinta). Ir po to dar iš baimės, kad šis nusikaltimas nebūtų atskleistas žudė tos merginos (tai yra Lietuvos) patriotiškai nusiteikusius vaikus: penkis ar šešis vyrus ir LR VSD ir du iš LR KAM AOTD. Tad kiekvienam net ir bemokslui žmogui be jokių teisinių konsultacijų, tikriausia aišku – ko verti tokie išprievartauti pažadai ir ko verta ta mergina flirtuojanti dabar su ją išprievartavusiu vyru. Nekalbant jau apie tai, ko verti politikieriai dar sugebėję iš tos merginos (tai yra Lietuvos) nelaimės užsidirbt pinigų milžiniškų žemės sklypų ir kitokių gėrybių įsigijimui.

Kiekviena išprievartauta mergina turi tris galimybes: arba palūžti ir tapti paleistuvinga; arba virst visiems vyrams žiauriai keršijančia pantera; arba per susimąstymą ir atsivėrimą Dievo malonei atgauti dvasinę skaistybę ir per šią traumą mobilizuotis ir taip dvasiškai dar labiau paaugti. Šiandien Lietuvos tautai siūlau būtent tą trečiąjį kelią. Užteks jau tos veidmainystės ir politinės prostitucijos. Rūpinkimės kaip vėl atgaut dorą ir skaistybę. Ir pradėkime tai nuo kad ir karčios tiesos sakymo savo tautai ir visų tų *igliškų* bei kitų militaristinių *igruškų* ir *bezdeluškų* išvarymo iš šventos Lietuvos žemės.

Kad ir kaip mums tai atrodytų keista, bet jei Rusijos TFSSR prezidentas Borisas Jelcinas sutarties dėl Rusijos kariuomenės iš Lietuvos išvedimo pasirašymą traktavo, kaip savo ir Rusijos diplomatijos laimėjimą, o po dar kitų susitarimų su A.M. Brazausku, jo prezidentavimo ir premjeravimo metu, kaip slaptos karinės sutarties su Rusija sudarymą, nes 1997 m. lapkričio pradžioje po susitikimo Maskvoje su LR premjeru A.M. Brazausku spaudos konferencijoje pareiškė: „Kas grasins Lietuvai, turės reikalų su Rusija“ (laikr. Tremtinys, 1997 m. lapkričio 14d., Nr. 42), tai dabartinės Rusijos (RF) prezidentas Vladimiras Putinas, sprendžiant iš jo veiksmų Lietuvoje, visa tai traktuoja kaip tuo metu įvykusį slaptą Lietuvos prišliejimą prie Rusijos Federacijos. Tokie dalykai, kad Lietuvos Respublika yra dabar NATO ir Europos Sąjungos narė, jam nepatinka, bet jo netrikdo. Lietuvoje, nors išoriškai ir veidmainiaujama, kad yra kitaip, dažnu atveju, jis daro tai, ką tik užsigeidžia. Dalį užkonservuotų PO Lietuvoje vėl suaktyvina paversdamas juos naujomis „slaptomis“ Rusijos karinėmis bazėmis Lietuvoje; prižiūri, kontroliuoja ir reorganizuoja LR VSD ir LR AOTD; nurodo kurias iš jų žinioj esančias teritorijas su PO dar papildomai privatizuoti, kad galėtų jas perimti per RF tarnaujančias UAB ir privačius asmenis ir t.t. Rusijos GRU todėl tai vadina ne slaptu karu prieš Lietuvą, o tik „*poluwnutrenij konflikt*“, tai yra pusiau vidiniu konfliktu, kurį sprendžiant tenka ir kai ką specialiosiomis priemonėmis patyliukais nužudyti.

Taip specialiosiomis priemonėmis Rusijos Federacijos valstybinė žvalgybos įstaiga GRU nužudė:

1. Sukeldama dirbtinį infarktą 1998 m. Lietuvos civilinės saugos departamento direktorių plk. Gediminą Puloką (g. 1939m.). Nužudytas po to, kai jo rūpesčiu Lietuvos civilinės saugos departamento požeminė vadavietė Tauro kalno rytinėje dalyje Vilniuje, tapo NATO civilinės saugos atsargine centrine vadavieta ir iškilus grėsmei, kad jis atskleis daugelį užslėptų RF PO Lietuvoje, prasidėjus tuo metu visuomeniam šių požemių tyrimui;

2. Dirbtinai sukeltą onkologinę ligą, - kraujo vėžį 2013 m. nužudytas LR KAM AOTD analitiku daug metų dirbęs artimas Algirdo Patacko draugas, kultūrininkas ir disidentas Juozas Prapiestis (g.1949 m.) (kurio gyvenimo aprašymą buvo man įteikęs Algirdas Patackas, kokie metai prieš savo mirtį) už tai, kad priešinosi šios žvalgybinės ir kontržvalgybinės įstaigos „neutralizavimui“;

3. Dirbtinai sukeltą onkologinę ligą 2015 m. nužudytas LR KAM AOTD analitiku dirbęs LR signataras ir daugiametis LR Seimo narys, buvęs atkakliai narsus disidentas

Algirdas Patackas (g. 1943 m.), - už tai, kad labai ryžtingai priešinosi LR KAM AOTD „neutralizavimui“ paskyrus jam vadovauti Gintarą Bagdoną ir aktyviai palaikė laisvės karius Čečėnijoje;

4. 2006 m. dėl Lietuvos visuomenei jau plačiai žinomų priežasčių, išmetant pro langą iš viešbučio Gardine nužudytas patriotiškai principingas LR VSD karininkas ir diplomatas Vytautas Pociūnas (g. 1957 m.). (Vienas iš LR KAM AOTD dirbusių karininkų teigia, kad viso Rusijos GRU specialiosiomis priemonėmis nužudė net šešis LR VSD dirbusius vyrus. Kiti pamini po kelis, būtent jiems žinomus, tokius nužudymus. Tad jų skaičių, pavardes ir vardus bei žuvimo aplinkybes dar tiksliname);

5. Keršijant už žudynių per suplanuotą LR Seimo rūmų užėmimą – 1991 m. gegužę sutrukdytą (žr. knygą „Šimtmečio akibroktas“) ir už daugelio RF požeminių objektų atskleidimą, - 2015 m. dirbtinai sukeltą onkologinę ligą nužudyta aiškiaregystės dovana turėjusioji narsioji Lietuvos Žana D'Ark – Aldona Vaišvilaitė (g. 1944 m.).

Paminėjau tik keletą, neatlikus jokio specialaus tyrimo, man žinomų nužudymų. Kviečiu atsišaukti žinančius apie tai daugiau, parašant man S. Moniuškos g. 45-1, Vilnius arba elektroniniu paštu: aringas.gorodeckis@gmail.com. Tikiuosi, kad kai LR VSD imsis pagaliau pilnutinai tarnauti Lietuvos tautai, ji pati atliks nuodugnų šio nepaskelbto karo prieš Lietuvą tyrimą.

Na jau ne, taip baisiai Lietuvoje dar nėra, tu sutirštini spalvas, - sakysit man kai kurie iš jūsų: didžiai gerbiami, gerbiami ir nelabai gerbtini, o kiti ir smerktini - valstybę už didesnius ar mažesnius pinigus parduodantys ar kitaip išduodantys esami ir buvę Seimo nariai bei jų bendrapartiniai kolegos. O aš atsakysiu jums, - aš ne sutirštinu, o sušvelninu spalvas. Švelninu savo retoriką ir trumpinu, nes žinau, jog dar koks neatsargus mano žodis ir jūs apkaltinsit mane antidemokratinio perversmo rengimu ar kurstymu, o aš to nedarau ir kitus kviečiu nuo to susilaikyti. Tačiau visi mes puikiai žinome, kad daugumą diktatūrų išprovokavo anarchija, o lytinė paleistuvystė neišvengiamai gimdo politinę, nes kaip liaudis teisingai pastebėjo, kas žmogaus uodegoj, tas ir jo galvoj bei atvirksčiai, kas jo galvoj, tas ir uodegoj.

Tai ką aš jau čia viešai parašiau ir pasakiau yra tik Lietuvos valstybės išdavystės povandeninio ledkalnio viršūnė. Lietuvos patriotai buvo nuosekliai išstumiami ne tik iš LR VSD, LR KAM AOTD, bet ir LR vadovybės apsaugos departamento, inkasatorių ir kitų institucijų, kuriose pastoviai žmogus gali su savimi nešioti kokį nors šaunamąjį ginklą. Ir taip toliau. Pradedant prichvatizacija, kai didžioji dalis valstybės turto buvo tiesiai perduota į kompartijos statytinių rankas (konkrečiau tai aprašiau knygoje „Šimtmečio akibroktas“) ir baigiant tautos tvirkinimo ir degradavimo ugdymo veiksmais...

Jungtinės Lietuvos - Lenkijos valstybės palaipsnio žlugimo metu carai irgi, kaip kad dabar Vladimiras Putinas dosniais kapšais papirkinėjo valdininkus ir seimūnus, kad naudodamiesi liberum veto ir kitais nevaržomas asmens laisvės deklaratyvais žlugdytų ir skandintų savo valstybę. Tuo metu, kaip ir dabar, nuo savo tautos per nudorėjimą ir nutautėjimą tolstanti bajorija paleistuvingai linksminosi vietoje ir užsieniuose, ir tai buvo laikoma pažanga ir girtina bei siektina prabanga. Tai, kad dabar vietoj suslavėjimo vyksta Lietuvos elito, ir jau ne tik jo, suanglosaksiškėjimas dar blogiau, nes visgi etnokultūriškai slavai yra daug artimesni baltams negu anglosaksams, todėl sugrįžti suslavėjusiems atgal į lietuviškumą yra daug lengviau negu suanglėjusiems.

Keistas garsinis sąskambis tarp žodžių demonas ir demokratija turi ir savo lingvistines bei istorines šaknis, nes dorą praradęs demosas, tai yra liaudis, neišvengiamai sudemonėja ir to pasėkoje pražudo taip sunkiai išsikovotą demokratiją.

Pasipriešinkime mūsų valstybės ir tautos erozijai dabar, kol dar turime tam dvasinių ir fizinių jėgų. Tie kas nenorit ar negalit elgtis dorai ir narsiai būkite bent kiek sąžiningi, kiek buvo sąžiningas prieš save ir visą tautą savo atsistatydinimu iš Seimo Ramūnas Karbauskis. Jei ir nesate pardavę Lietuvos, tai suvokite tai, kad savo Dangiškąjį Kūrėją ir Lietuvą galima išduoti ir tiesiog savo širdies drungnumu. Neatsitiktinai Šventajame Rašte yra pasakyta: „kadangi esi drungnas, ir nei karštas, nei šaltas, aš

išspjausiu tave iš savo burnos“ (Apr 3, 16). Originale parašyta, - aš išvemsiu tave, bet pas mus išvertė kiek švelniau.

Gerbiamas Gabrieliau Landsbergi, manau, kad jei jūs neatsistatydinsit pats, - tai atsistatydinti jus privers arba atstatydins Lietuvos tauta. Tačiau, ypač šiuo pandemijos iverkimo metu reiktų vengti išprovokuoti masinių visu tuo teisėtai pasipiktinsiančių žmonių susibūrimų. Todėl nuoširdžiai jums patariu, - padarykite tai, ką prieš tai minėjau, vadovaudamasis savo pragmatišku mąstymu – nedelsiant.

Štai dabar jaučiu kaip keistai suvirpėjo jūsų širdys, kai į jus tiesiai ir be užuolankų prabilo vienas meile Lietuvai degantis žmogus, bet ką gi darysite jūs, jei čia prie Lietuvos Seimo rūmų susirinks daugelis Lietuvą ugningai mylinčių žmonių ir savo širdžių ugniniu dinamitu išsprogdins čia tvyrančią drungnatį?

Negalvokite, kad aš juos į čia pašauksiu. Sužinoję, kad Lietuva yra išduota ir toliau išduodama, jie čia susirinks patys, nes tikrai atsiras Lietuvoje ir be manęs, kas juos į čia susitelkti pašauks. Tik ką gi jūs jiems tada pasakysite? Kaip pasiteisinsit, kai šie žmonės neklausys jūsų tauškalų, o žvelgs tiesiai į jūsų širdis griežtai klausdami, - ar drungna ji ar kaitri – deganti meile Lietuvai, ar atvirksčiai – ją savo pragmatiškuoju zuikiatriušišku, egocentrišką seklamą ar kaip kitaip išduodanti?

Garbūs seimūnai, neieškokime kaltų vien svetur, - viena iš didžiausių grėsmių Lietuvos nacionaliniam saugumui yra Lietuvoje metai iš metų tvyranti ir vis didėjanti socialinė neteisybė ir nelygybė, kai pavyzdžiui skirtumas tarp didžiausio ir mažiausio atlyginimo net valstybinėse institucijose viršija kelis ar keliolika kartų ir yra vienas iš didžiausių Europoje ir nemažėja.

Baikit tyčiotis iš Lietuvos ir Lietuvos tautos, - tuojau pat nieko nelaukdami priimkite tą skirtumą radikalai sumažinančių progresinių mokesčių įstatymus, nesidangstydami savo politinio neįgalumo, - laisvos rinkos ar kitais paistalais, nes tai nieko bendra su šios problemos sprendimu. Priežastys dėl ko taip nepadarote yra grynai vidinės, - tai: jūsų pačių egoizmas, širdžių kietumas, atjautos kitų vargams ir rūpesčiams trūkumas bei klaidinga mąstysena, kad skęstančiųjų ir varstančiųjų gelbėjimas yra pačių skęstančiųjų ir varstančiųjų reikalas. Asmeninė ir valstybinė laisvė yra per dideles mūsų tautos altruistiškųjų pasišventėlių aukas iškovota vertybė. Tad ir panaudoti ją reikia altruistiškai, o ne pavagiant ją iš mūsų tautos savo egocentriškų siekių tenkinimui. Kiekvienas kas taip elgiasi yra vagis ir laisvės bei mūsų valstybinės nepriklausomybės griovėjas ir niekintojas. Šiandien jums tiesiai ir reikliai sakau, - pasitaisykite, nes kitaip pražudysite tiek savo asmeninę laisvę, tiek mūsų tautos bei valstybės nepriklausomybę.

Kovojome už Lietuvos laisvę ne tam, kad mums pirštumėte žvėrišką – laukinį kapitalizmą, kur klesti ir išlieka tik patys išūliausi ir grobliausi. Ne turto gausa, o vis augantis žmoniškumas padarys mūsų valstybės piliečius laimingais. Padalinkit teisingiau tai, ką jau turim ir visiems visko užteks. Ne besikeičiantys ekonominiai santykiai sukuria doresnį ir laimesnį žmogų, o atvirksčiai dorybingesnis žmogus sukuria ir teisingesnius bei veiksmingesnius ekonominius ir socialinius santykius. Jei komunistų sūki: komunizmas tai - tarybų valdžia +visos šalies elektrifikacija pakeitė sūkis: laimesnis gyvenimas tai - liberalumas + visos šalies kompiuterizacija ir skaitmenizacija, tai iš esmės niekas nepakito, liekame tame pačiame grubiojo materializmo lygmenyje. Kaip toli galima važiuoti su vežimu, kuriame arklys pakinkytas atbulai, - užpakaliu į priekį? Jūs parlamentinės Respublikos parlamentarai esate tie, kurie privalo tą arkli perkinkyti, kad jis daugiau taip nesikankintų, o Lietuvos valstybės vežimas riedėtų smagiai ir linksmi ne prarajon, o į tikrai laimesnį ir ne vien išoriškai, bet ir vidiniai turtingesnį gyvenimą. Imkitės šių darbų neatidėliodami. Atėjo metas, kai visų tiek geri, tiek blogi darbai labai greitai išryškėja ir tampa matomi visiems. Todėl kito kelio tiesiog nebeliko, - arba dirbkite dorai, arba atsistatydinkite kartu su Gabrieliu Landsbergiu.

Ačiū miela Lietuvos premjere Ingrida, 2021-02-09 gavau jūsų atsakymą į mano Kreipimąsi dėl Rusijos „slaptų“ karinių bazių Lietuvoje panaikinimo, rašte dėkojate man už pilietinę poziciją ir nurodote, kad persiuntėte mano kreipimąsi LR KAM. Vis gi, ne to dabar Lietuvai reikia. Panašiai kaip jūs tik į kitą daug trumpesnę nei šis mano Kreipimąsi

man jau anksčiau yra atsakę prezidentė Dalia Grybauskaitė (2014-09-30) ir kiti Lietuvos vadovai. Ir man, ir Lietuvai gerbiamosios buvusios ir esamos Lietuvos vadovės reikia ne jūsų padėkų, o konkrečių ir ryžtingų, bet tuo pat metu ir išmintingų, jūsų veiksmų. Nei aš, nei daugelis kitų Lietuvos žmonių nesame sumuštiniai, kuriuos galima ramiai sau sudėti į mikrobangų krosnelę, kad kantriai palūkėtų, kol sparčiai besikeičiančios istorinės aplinkybės tą krosnelę įjungs ir visi mes ten hermetiškai ir labai tvarkingai uždaryti (atkertant Suvalkų koridorių) draugiškai iškepsime, tuo metu kai opių problemų sprendimus vieni kitiems stumda vadovai tikriausiai spruks sau į užsienius ir iš tolo stebės kaip mes čia paprasta Lietuvos liaudis toje mikrobangėje smagiai spirgame.

Gerbiama ministre pirmininke Ingrida – kam gi persiuntėte mano Kreipimąsi į jus LR Krašto apsaugos ministerijai, jei šio Kreipimosi tituliniam puslapyje aiškiai nurodyta, kad jis lygiagrečiai adresuotas, tiek jums, tiek LR Krašto apsaugos ministrui. Tame Kreipimąsi siūlau dar esmiau reorganizuoti LR KAM AOTD, o jūs jam persiunčiate mano Kreipimąsi. Gal naiviai tikitės, kad jis pats save reorganizuos? Nemanau, kad esate tokia naivi. Nesuprantu šito jūsų poelgio, bet tikiuosi, kad pareikalavus to ne man vienam, o daugeliui Lietuvos žmonių, jūs visgi ryžtingai ir išmintingai imsitės spręsti Kreipimesi nurodytos Lietuvos problemos. Linkiu Jums tame visokeriopos sėkmės!

Mielosios Lietuvos vadovės – šaunu, kad ne tik vyrai, bet ir moterys jau išmoko meistriškai žaisti futbolą. Bet šiame politiniame ir valdininkiška jame futbole, kai vietoj to, kad spręst problema, ji yra paspiriama kitiems, o tie dažniausiai ją paspiria dar kitiems, o po to vėl atgal, ši kartą yra paspirtas ne vienas konkretus asmuo – Aringas Kristoforas Gorodeckis, o visa Lietuva. Nes aš į jus kreipiausi ne asmeniniu, o visai Lietuvos tautai gyvybiškai svarbiu reikalu, - kviesdamas jus imtis iniciatyvos sprendžiant „slaptų“ Rusijos požeminių karinių bazių Lietuvoje panaikinimo problemą.

Štai praėjo jau dvi savaitės kai net tiems, kurie iš jūsų to nežinojote, savo Viešojo Kreipimosi I-oje dalyje parašiau apie „slaptas“ karines požemines RF bazes Lietuvoje ir beveik niekas iš jūsų rimtai į tai nesureagavote (nors nei viena LR valstybinė institucija ten išdėstytų faktų nepaneigė), nes esate paskendę savo pačių smulkmeniškuose egoistiniuose reikaluose. Šiandien jums tariau – nesutinku kartu su jumis veidmainiškai flirtuoti tuo pačiu metu ir su NATO, ir su Rusijos Federacija, nevelkite į šią melagystę bei paleistuvystę ir nieko apie tai nežinančios Lietuvos tautos. Jei jau taip norite būti veidmainiais ir prostitutais, darykite tai privačiai nepaversdami veidmaine ir prostitute visos Lietuvos tautos ir Lietuvos valstybės.

Taip kaip kadaise jaunuolis Danielius vedant Zuzaną užmėtyti akmenimis, šventosios Dvasios įkvėptas, staiga sušuko: „Aš nekaltas dėl šios moters kraujo.“ Taip dabar aš, tos pačios Dvasios įkvėptas, garsiai jums šaukiu, - neveskite į pražūtį Lietuvos tautos ir valstybės, grįžkime atgal ir visą per naują Dievo išminties šviesoje apsvarstykime! Kuo gi jums nusikalto Lietuvos tauta, kad norite ją savo abejingumu ir širdžių drungnumu pražudyti?! Atsitokėkite! Aš nesu kaltas dėl per tai paplūsiانčio mūsų tautos kraujo, neprisiimkite savo neveiklumu šios kaltės ir jūs!

Visą šią problemą Lietuva turi išspręsti taikiai ir išmintingai. Bet akivaizdu, kad esant tokiai pavojingai situacijai ir „slaptų“ Rusijos karinių bazių panaikinimo būtinybei bei turint omeny numatomos didelės Rusijos karines pratybas šią vasarą Baltarusijoje, nieko nedelsiant reikia kreiptis į savo sąjungininkus NATO, prašant skubiai dislokuoti Lietuvoje laikinai papildomai ne mažiau kaip tris divizijas. Nes sprendžiant *raketų* problema, vienos divizijos prireiks saugoti Lietuvą nuo Karaliaučiaus srities pusės bei Suvalkų koridorių, o dviejų divizijų saugant jos rytinę ir šiaurinę sienas.

Būtina tuojau pat sušaukti Valstybės Gynimo Tarybos posėdį, paskelbti Lietuvoje nepaprastąją padėtį. Išdalinti savanoriams ir šauliams ginklus, nes aišku, kad priešininkas, bet kurio konflikto atveju tuos centralizuotus sandėlius tuojau pat sunaikins ir mūsų valstybės savanoriškieji gynėjai dar kartą būtų taip savo valstybės vadovų išduoti. Visa tai neatidėliotinai būtina padaryti būtent tam, kad ši problema būtų išspręsta taikiai. Nes Rusijos Federacijos deržaviškoji vadovybė niekada nesės prie taikių derybų stalo jei tik pamatys mūsų silpnumą ir neryžtingumą.

„Belskite ir jums bus atidaryta“, tai yra prašykite Dievo ir jums bus padėta, spęskite problemas ir jos bus išspręstos.

Tikiu, kad visa pilietiškoji Lietuva vėl susitelks ir sėkmingai išspręs ne tik šią, bet ir kitas valstybingumo ir dorumo problemas. Te padeda mums Visagalis, visų mūsų ir šios visatos rūpestingas ir gailestingas Kūrėjas! Dėkoju jam už nuolatinę Lietuvos globą!

(Pridedu 8 psl. dokumentų kopijų).

A.K. Gorodeckis